

www.hamdelidaily.ir

سیاست

ایران به دلیل موقعیت استراتژیک‌اش از دیرباز مورد توجه قدرت‌های جهانی بوده که باید از این فرصت استفاده کرد

ایران در چشم آمریکا

***گروه سیاسی –** از بدو پیروزی انقلاب اسلامی، ایران بیش از دوران پهلوی دوم مورد توجه دولت‌های آمریکا قرار گرفته و این توجه همچنان ادامه دارد. یکی از دلایل این توجه، جغرافیای خدادادی است که خالق هستی به این سرزمین و ایرانیان عطا کرده که این جغرافیا امروز یکی از استراتژیک‌ترین نقاط جهان است و طبیعی است که کشورهای قدرمندی مانند آمریکا به این نقطه راهبردی در جهان امروز توجه کنند.*

نکته مهمی که در این بیسن وجود دارد استفاده از این جایگاه خدادادی است که مدیران کشور باید به آن توجه داشته باشند. مساحتی نزدیک به یک میلیون و ۷۰۰ هزار کیلومتر مربع و اشراق به گلوگاه‌های کلیدی جهان، جمعیتی بالغ بر ۸۰ میلیون تن و بازاری بزرگ و پویا، استعدادهایی درخشان، منابع انسانی و در کنار آن منابع طبیعی بی‌نظیر که کمتر کشوری در جهان از آن برخوردار است. درست است که منافع ملی ما با کشورهای قدرتمند جهان گره خورده اما این نکته را نیز باید در ذهن داشت که منافع ملی آنان هم به ایران متصل است و در یک کلام آنان نیز به ایران و مردمش محتاجند.

بهره‌برداری بر اساس منافع ملی از چنین شرایطی بسته به هوش و ذکاوت دولتمردان ایران دارد تا چگونه بتوانند از این ظرفیت‌ها برای پیشبرد کشور و رفاه مردم استفاده کنند. البته ظرفیت‌های ایران آنچنان زیاد است که نیاز چندانی به ذکاوت ندارد و همین که قوه حرس زمامداران کشورهای بزرگ تحریک می‌شود نشاندهنده ظرفیت‌های شگرف این سرزمین است.

رئیس جمهور آمریکا به درستی به قدر و اندازه این ظرفیت‌ها یقین پیدا کرده و در صدادست از ایران به عنوان برگی برنده برای خود و کشورش استفاده کند. همین تمایل به نزدیکی با ایران، خصم‌های منطقه‌ای ایران را آشفته کرده چون آنان نیز به‌خوبی به ظرفیت‌های جهانی شدن ایران آگاهند

می‌داندت اگر چنانچه مشکلات منطقه‌ای جهانی ایران بسا قدرت‌های جهانی حل و فصل شود، سیاست، اقتصاد، فرهنگ و حتی ورزش آنان رقیبی بسیار جدی تر از امروز در مقابل خواهند داشت که مقابله با آن کاری بسیار سخت و دشوار خواهد بود.

حال باید از دستگاه دیپلماسی و کلیت نظام این انتظار را داشت تا از این ظرفیت‌ها

به نواحسن استفاده کنند و در کنار آن رفاه ملت را نیز در نظر بگیرند. زمامداران آمریکا می‌دانند که با تحریم‌های سنگین راه پیشرفت ایران را مسدود می‌کنند پس بر مسئولان کشور امری ایجابی است که از این چالش‌ها با اتکا بر دیپلماسی بهترین بهره را بگیرند و آن را به فرصتی بی‌نظیر برای اصلاح امور سیاسی ـاقتصادی کشور بدل کنند.

رئیس‌جمهور آمریکا با اشاره به بازگرداندن شدن تحریم‌های این کشور علیه ایران، مدعی

شد: من خواهان صلح در جهان هستم نه چیز دیگر.

ایسنا – دونالد ترامپ رییس‌جمهور آمریکا که دوشنبه شب (۱۵ مرداد ماه) دستور وضع مجدد تحریم‌های واشنگتن علیه تهران را که به واسطه برجام لغو شده بود امضا کرد، در پیامی تاکید کرد که این تحریم‌ها سخت‌ترین تحریم‌هایی

است که تاکنون وضع شده است.

وی در پیام خود نوشت: تحریم‌های ایران به طور رسمی آغاز شده است. آنها سخت‌ترین تحریم‌هایی است که تاکنون وضع شده و در ماه نوامبر نیز شدیدتر خواهد شد. هر کسی که با ایران تجارت کند قادر نخواهد بود با آمریکا تجارت کند. من خواهان صلح در جهان هستم نه چیز دیگر.

کاخ سفید با انتشار بیانیهای ضمن اعلام این‌ خبر اعلام کرد: از سه‌شنبه (هفتم اوت) تحریم‌های صنعت خودرو، طلا و ریال علیه ایران

بازماند

تحلیل عضو فراکسیون امید از سخنان رئیس‌جمهوری؛

تأکید روحانی بر همه‌پرسی را تحسین می‌کنم

ایران‌پلاس| عضو فراکسیون امید با اشاره به اظهارات رئیس‌جمهوری درباره اختیارش برای نظرات بر سایر قوا، تأکید کرد: این موضوع سبب می‌شود رفاقت و دوستی میان قوا، شفافیت یا اجرای قانون را مخدوش نکنند.
نماینده مردم تهران درباره تأکید رئیس‌جمهوری بر اصل ۵۹ قانون اساسی برای تغییرات مورد نظر مردم در گفت‌ووی شب گذشته با سیمای جمهوری اسلامی، می‌گوید: ایشان موضوع همه‌پرسی را در سخنرانی ۲۲ بهمن نیز مطرح کرده بود، اما این نخستین باری بود که صراحتاً رسانه این موضوع را بیان کردند.

توسل به همه‌پرسی در موارد مناقشه برانگیز وی ادامه می‌دهد: هر کدام از اصول قانون اساسی برای حفظ ایران و تداوم استقلال، انقلاب و رأی مردم کشور تدوین شده است. از این جهت، هر کدام نقش اساسی و کلیدی دارند. اصل فراندوم هم یکی از این نکات است و به نظر من، ایشان نکته‌یچایی مطرح کردند.
نماینده تهران تأکید می‌کند: به نظر من طرح این موضوع از سوی رئیس‌جمهوری مشکلی ایجاد نمی‌کند و مانع از این می‌شود که مردم تصور کنند رفاقت و دوستی میان قوا، شفافیت را مخدوش کرده یا منجر به عدم اجرای قانون می‌شود. این عضو فراکسیون امید همچنین تأکید کرد: آقای روحانی، مجموعاً سخنان امیدبخش، دقیق، مستند و شفافى را در کمال آرامش مطرح کردند. از این جهت باید از ایشان تشکر کنم و از ایشان تقاضا دارم در آینده نیز به همین طریق عمل کنند. شب گذشته حجت‌الاسلام حسن روحانی با حضور تلویزیونی در سیمای جمهوری اسلامی ایران، درباره شرایط کنونی کشور، روابط خارجی ایران، اعمال تحریم‌های یک‌سویه آمریکا و مشکلات و مطالبات مردم سخن گفت.

یادداشت

قلم اهلی اهل قلم

■ **مانوشاک خان‌محمدی**

■ روزنامه‌نگار

کمی بایستا! نفست جا بیاید. در این همهمه خبرهای سیاست داخلی و خارجی اگر کمی به‌مرور اخبار رسانه‌های داخلی ببردازیم به نظر نمی‌رسد فرایند کسب آگاهی ایجاد شود زیرا اکثر مطالب و نوشته‌ها این گونه است: شتاب‌زده، پیرو و تهی، یعنی فضایی که ما را وارد به لحظه‌ای درنگ و پرسش می‌کند.

آیا به واقع می‌دانیم نقش مطبوعات در حال حاضر چیست؟ دنباله‌روی از جریان‌ها داخلی؟

اگر نگاهی به میزان توقیف روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران بیندازیم، کاهش چشمگیری را احساس می‌کنیم زیرا به‌نظر می‌رسد دیگر احتیاجی به این فشارها نیست چون کار کرد برخی مطبوعات در ایران به کیی کردن با لوگوهای متفاوت تغییر پیدا کرده است.

کار کرد مهم‌تری هم وجود دارد که باعث شده هنوز روزنامه‌ها به کارشان ادامه بدهند آن‌هم تولید و ابقای کلیدواژه‌های ادبیات سیستم است زیرا هر نظامی نیاز به حضور کتبی و رسمی دارد. از لحاظ دیگر ایجاد حس ناامنی در مردم باعث می‌شود که آن‌ها به کنترل و ثبت سیستم نیاز پیدا کنند بنابراین حضور کارشناسانی که کاسه داغ‌تر از آتش هستند و مدام وجود تنش را گوشزد می‌کنند تا جامعه در یک حالت ایهام باقی بماند؛ یکی دیگر از کار کردهای مهم برخی رسانه‌ها و مطبوعات ایران است.

فضای نقد چیست؟ سؤال‌های اساسی مطبوعات را کجا می‌توان یافت؟ مطبوعات ایران ماشین وصفی شده که سعی می‌کند خود را لوکس جلوه دهد. حسرت برانگیز است که یک چهره محو از برخی مطبوعات ندغه‌مند و پویا همچون یک نوستالژی به‌جامانده و معلوم نیست برخی دیگر از کی خانه‌زاد دولت و مقامات شدند؟! علاوه بر این، در عمق مشکلات و مسائل امروز آیا کسی پرسید که چه کسی، کجا خطا کرده یا نوشته‌ای که تحلیل کند و کلیدی در دست مردم آسیب‌دیده یا دولت سرد گرم بگذارد؟ مطبوعات چقدر تأثیر گذار و پیشرو هستند؟ روزنامه‌نگاران در برابر پدیده‌های نوظهور اجتماعی در جامعه باید چند کیلومتری بدون تا به آنها برسند طبق آمار تعداد تیراژ روزنامه‌ها نسبت به دهه ۷۰ مجموع تیراژ کل روزنامه‌های امروز به اندازه شعارگان تنها یک روزنامه بیست سال پیش است. پشت کردن بخشی از مردم به مطبوعات نیز یاس برانگیز است و شاید به این معنی باشد که برخی مطبوعات خواسته یا ناخواسته بازتاب‌دهنده بخش حکومتی جامعه شده و زبان مردم بدن را فراموش کرده‌اند.

آنچه مطبوعات فروری مردم قرار می‌دهند لغافلی مسئولین وی نتیجه و بی‌اثر ماندن آن بخشی از اخبار است که منتشر می‌شود و در مواقع بسیار از تلباط دو سویه با مخاطب برقرار نمی‌شود.

اما اگر مطبوعات بتوانند گام‌به‌گام با جامعه پیش بروند در حوزه فعالیت‌هایشان دچار همان بخت‌گشایی می‌شوند که دیگر اقشار و اصناف توانستند مطالبات و خواسته‌های خودشان را مطرح کنند. اگر مطبوعات بازتاب‌دهنده و صدای این جنبش‌ها و تکلانه‌ها نمی‌شوند اما می‌توانند با آن‌ها هم‌داستان‌ها شوند.

آن نوستالژی فضای پویای مطبوعات و فعالیت‌های سیاسی که به مفهوم مردم جان تازه‌ای می‌دهد مربوط به خاطرات بچه‌های بعد از انقلاب است. هنگامی که خاتمی بر سر کار آمد، جوی پویا در محیط فرهنگی ایجاد شد و تعداد نشریات فزونی گرفت. نویسندگان و روزنامه‌نگاران به جامعه سلام کردند. به‌عبارتی دیگر فضای آن دوره موجب بسیج افکار روشنفکری شد. تعداد زیادی از مطبوعات به دلیل فضای منعطف جامعه، جسارت خود را بازیافتند و توانستند حساسیت و دغدغه‌های خود را به مردم منتقل کنند و موجبات افزایش آگاهی در آنان را فراهم آورد. در این جریان مردم فضای متفاوتی از قبل را احساس کردند و مطبوعات و هنر توانست دوباره فضای خود را بازیابد؛ یعنی نویسنده‌ها با هوشمندی و هوشیاری تنگناهایی بیان را بازیاز کردند. ریاست جمهوری خاتمی همانند یک رگلاور عمل کرد و باعث شد فشارها تقلیل یابند. شاید برای تشریح بهتر فضای آن زمان بتوان جمله «هاینرش هاینه» را در مورد نقش سیاسی روشنفکران آورد که بی‌ارتباط با نقش مطبوعات نیست: «به هوش باشید ای گردن‌افرازان عمل! شما چیزی نیستید مگر ابزارهایی ناخودآگاه در دست اندیشمندان که اغلب در گوشه‌نشینی و فرودستی کامل شما را بر تکلیف گریز ناپذیرتان گمارده‌اند.»
شاید این گونه بود که اهل فکر با دیدن چنین بستری دوباره صدایشان را بازیافتند؛ اما بار سنگین فضای متناقض و ناهمگون باعث می‌شد که گاهی دوباره به عقب برگردند. لذا با همه تلاش‌ها و بگیری و بیننده فضای باز و عمیقی ایجاد کرد و عاملی شد که روزنامه‌نگاران و نخبه‌ها به جامعه معرفی شدند. به این صورت که آن بازه زمانی کوتاه به نوستالژی تبدیل شد و همه حضور رئیس‌جمهور آن زمان را گرمای می‌داشستند.

حالا پس از گذشت چندی و روی کار آمدن دو رئیس‌جمهوری دیگر، مردم نیز اصرا به تداعی آن دوران داشته‌اند، اما این واقعیت تلخ تاریخی قابل‌انکار نیست که آن دوران گذشته و خط مشی‌ها نیز تغییر پیدا کرده است. کلمه اصلاح‌طلب که به‌واسطه آن یا بهتر بگوییم به پهلان آن، مردم قادر بودند فضای سیاسی و مدنی ایجاد بدهند، اکنون تهی از محتوای خود شده است و منتها به اصلاح و پیشبرد جامعه کمکی نمی‌کند بلکه درست نمی‌توان تشخیص داد که چه کسی، به چه سستی می‌رود و هر کسی خود را مستقل از هر جریان اما وابسته به ساختار می‌بیند؛ اما فضای مطبوعات مصرا نه بوی موضع‌گیری می‌دهد اگر صخه روزنامه‌ها را فروری کنیم می‌بینیم که این مطبوعات و این روزنامه‌نگاران انیابیی نیستند که منتها منتقد اصلاح‌طلبان بودند، بلکه به آن جبهه از تدکس استخوان‌دار که تکلیفش با نازاسنی‌های ساختار مشخص بود، می‌شوربندد. یکی به نعل نمی‌زند و یکی به میخ، می‌بینی آرمان روزنامه‌نگاران این روزگار رهایی حصر است و نه رهایی مردم و قهرمان‌هایشان چهره‌های قدیمی اصلاح‌طلبی که حتی دیگر خود را اصلاح‌طلب معرفی نمی‌کنند. اکنون ذهنیات خود را دست‌کم گرفتارند و گاهی دو کلمه از قلمشان در می‌رود که می‌نویسند ما آن‌تیمیم که در کوی اصلاح‌طلبان گریستیم، سکوت را می‌شناسند و به مردم یاد می‌دهند که سکوت خوب است، اصلاح‌طلبی است.

طبقه خود را تعریف به طبقه متوسط با همان المان‌ها کرده‌اند و پادشان رفته که مرام اهل‌قلم، فرا طبقاتی است. هویت گمشده بازماندگان روزنامه دردی است که این روزها برای هر قلم به دستی محسوس است.

و آخرین سؤال که پیش می‌آید این است چه می‌شود مطبوعاتی که خودخواسته‌گم کرد راه خود را.

اما قرار نیست فقط تند برویم باید کمی آرام گرفت، مانند کسالت روزمره روزنامه‌نگاری که کلماتش را تایپ می‌کند و آهی می‌کشد با رهایی پر از آلودگی و جواب سؤال‌ها را این گونه می‌دهیم:

آنچه آدمیان را به خوری می‌کشاند نه عدم برخورداری از توانمندی بلکه چشم‌پوشی از توانایی خود است. می‌گویند شعور آدمی اگر ببیند که از سپهر ویژه‌ای طردشده است به خشم می‌آید و می‌خواهد انتقام خوارشدگی خود را با خودکشی فرزانه بگیرد.